

Faro

La plumilla

Botellones y marihuana

Desafiando el Covid-19, este verano los botellones se multiplicaron hasta desbordar el control policial. En las fiestas, en la playa o en la universidad, miles de jóvenes se entregan al botellón.

Los Mossos dedican muchas energías a este desafío, y a otro más localizado en el ámbito rural: localizar y destruir plantaciones de marihuana. Supe del problema cuando mis hermanos hallaron una escondida en un campo de maíz. También las disimulan en olivares o en el bosque. Los Mossos confiesan que es su actividad principal.

¿Soluciones? Reforzar la autoridad policial (no siempre lo ha hecho el Govern) y elevar las multas (en España, menores que en otras partes). La autoridad en una democracia debe hacerse respetar y actuar sin complejos.

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilbert

La mirada
 des de Collsuspina

Josep Mª Cogul i Monné, sacerdot selvatà, poeta i compositor, va escriure la música dels Goigs de Misericòrdia a sol·licitud del seu germà Felicià que ensenyava música a La Selva del Camp, a Reus i a l'Orfeó de Vila-seca

PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

PUIX SOU VÓS LA
 NOSTRA MARE...
 QUIN REUSENC/A
 NO SAP
 CONTINUAR EL
 PRIMER VERS
 DELS GOIGS DE
 MISERICÒRDIA?

Aquest dissabte, 25 de setembre, se celebra a Reus la Festa Major de Misericòrdia i no seran pocs els qui en algun dels actes religiosos entonaran els famosos Goigs a la Mare de Déu que va escriure Mossèn Josep Maria Cogul de La Selva, que avui tindria 158 anys, i que comencen amb els famosos versos: *Puix sou Vós la nostra mare/ i ho tenim en gran honor...*

Hi ha qui confon els Goigs amb l'Himne de Misericòrdia que és aquell que fa: *Mare nostra immaculada dels humans corredentora...* I si ets de La Selva, embolica que fa fort amb els versos: *Qui seria l'advocada de nosaltres peccadors...* que és molt divertit quan s'enlairen i fan: *Maredeu sinó Voo-oo-oós...* Que no he aconseguit esbrinar si són l'Himne o els Goigs de la Verge de Paret Delgada.

M'ha fet molta gràcia trobar totes dues composicions de Misericòrdia, l'Himne i els Goigs, al Youtube en l'entrançable gravació d'un disc Iberia on se sent el cric-crac de l'agulla com navega pels solcs del vinil... Només porta un any penjat i ja s'ha escoltat 2,3 milions de vegades! Com li agradaria saber-ho a Mossèn Cogul, que tot i haver compostat tant i haver obtingut tants reconeixements i premis al seu temps, quan era l'organista de Santa Maria del Mar, punt de trobada religiós dels tarragonins a Barcelona, amic de Gaudí, de Felix Millet i els fundadors de l'Orfeó Català, del pintor Joaquim Mir que li va pintar un retrat... Ha passat a la història sense pena ni glòria.

Excepte a La Selva, on l'historiador Eufemià Fort el va biografiar, i l'Ajuntament el va fer fill

Mossèn Cogul, primer per la dreta, va donar un curs de gregorià on hi assistia Gaudí, amb barba, a l'esquerra. ARXIU FAMILIA CABRÉ

il·lustre, i així consta, penjat en un saló en un quadre de Josep Grau Garriga, el pintor i recuperador de l'escola del tapís de Sant Cugat del Vallès. De fet a La Selva tothom relaciona el cognom Cogul amb la música i el mossèn no n'és una excepció.

Era organista de Santa Maria del Mar, amic de Gaudí, de Felix Millet, i dels grans intel·lectuals del seu temps

L'historiador Camil Ferrater va escriure un llibre sobre l'orquestra dels Coguls (1868-1912), el quadre de la qual encara penja al menjador d'algunes llars selvatanes, i que va

ser gènesi de moltes vocacions musicals, entre elles la d'Higiní Anglès, una de les patums de la història musical catalana.

El llibre del Camil em fa molta il·lusió perquè a la foto de la portada hi apareix, entre els músics, el meu avi Cabré, Francesc Cabré i Cogul, entre nen i adolescent, que seguia el seu pare, avi i tiets, per les festes majors i fins i tot va anar a un cèlebre concert de dotzenes de corals al Parc de la Ciutadella. A casa dels avis Cabré de La Selva es conservaven aquells gruixudíssims cantoral en gregorià de "l'onclo capellà", ja que mossèn Cogul era germà de la meua besàvia Empar Cogul i Monné.

De fet, una de les històries que sentia sempre a casa era com la besàvia Empar/Amparo, com que la música del marit no li feia bullir l'olla, cap al 1890 li va demanar consell al seu germà, «l'onclo capellà», que a més d'intel·lectual era un gran relacions públiques i confessor de la senyora Recolons, matriarca de la gran família del tèxtil amb colònia industrial a Ribes de Freser.

El mossèn va enviar sa germana a la fàbrica Recolons a aprendre de fer anar les tricotoses, i així la besàvia Empar va tornar a La Selva amb un crèdit per comprar màquines i va fundar La Industrial Algodonera, que 120 anys i quatre generacions després, superant guerres i pandèmies encara dona feina a unes 60 persones.

I per donar peixet als qui han llegit el títol i encara s'escarresen a veure com segueixen els Goigs els farem un spoiler i acabarem la primera estrofa amb famosa i dolça tornada: ...*Verge de Misericòrdia/Mireu-nos amb ulls d'amor...*

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, Tàte Cabré ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.

